

Muistomerkkejä armosta

”Herra, meidän Jumalamme, kuivasi Jordanin vedet, kuten hän oli kuivannut Kaislameren meidän tieltämme, niin että kansamme pääsi kulkemaan sen poikki. Näin hän teki, jotta kaikki maan kansat oppisivat tuntemaan hänen kätensä voiman ja jotta te aina kunnioittaisitte Herraa, Jumalaanne.”
(Joos. 4:23–24.)

Avaintekstit:

Joos. 3;
4. Moos. 14:44;
Luuk. 18:18–27;
Joos. 4;
Joh. 14:26;
Hepr. 4:8–11.

Poliisi antoi merkin. John joutui pysähtymään. Konstaapeli pyysi nähdä hänen ajokorttinsa, ja sillä hetkellä Johnille valkeni, että hän oli jättänyt lompakkonsa ajokortteineen toimistoon. John selitti, mitä oli tapahtunut, ja konstaapeli kysyi hänen työstään. John vastasi olevansa professori. Kun konstaapeli antoi Johnille sakkolapun, hän kehotti häntä olemaan ajattelematta sitä sakkona.

”Se on lukukausimaksu”, hän sanoi. ”Kun ihmiset haluavat oppia jotakin, he maksavat lukukausimaksun. Tämä on sinun lukukausimaksusi, jotta opit, ettet unohda ajokorttiasi lähtiessäsi ajamaan. Hyvää päivän jatkoa, professori!”

Ihmisinä olemme taipuvaisia unohtamaan asioita, jotka eivät ole jatkuvasti näkyvissämme. Unohtamme vastata puheluihin, vastata sähköposteihin, kastella kasvit, lähettää syntymäpäiväonnittelut ja niin edelleen. Luettelo voisi jatkua. Hengellisten tarpeittemme unohtamisella voi kuitenkin olla vakavampia seurauksia kuin pelkkä sakon saaminen. Varsinkin kun kyse on siitä, mikä on kirjaimellisesti ikuinen kohtalomme.

Tutkitaanpa heprealaisten Jordanin ylitystä ja katsotaan, mitä voimme oppia heidän kokemuksistaan.

JORDANIN YLITTÄMI- NEN

Lue Joos. 3:1-5 ja 4. Moos. 14:41-44. Miksi Jumala pyysi israelilaisia valmistautumaan erityisesti siihen, mitä oli tapahtumassa?

Tämä on ensimmäinen kerta, kun liitonarkku mainitaan Joo-suan kirjassa. Ennen tätä kohtaa Vanhan testamentin kertomuksessa liitonarkku on esiintynyt pyhäkön yhteydessä (2. Moos. 40:21), Israelin matkalla Siinailta (4. Moos. 10:33-36) ja epäonnistuneessa yrityksessä aloittaa Kanaaninmaan valloitus (4. Moos. 14:44). Se oli israelilaisen pyhäkön pyhin esine, ja sen sisällä oli kolme esinettä, joista kukin ilmaisi Israelin erityistä suhdetta Jumalaan: (1) taulut, joissa oli kymmenen käskyä; (2) ylipappi Aaronin sauva; ja (3) manna-astia (2. Moos. 16:33; Hepr. 9:4).

Liitonarkku ja valmistelut Jordanin ylittämiseksi muistutivat Israelia siitä, että he eivät olleet pääsemässä Kanaaninmaahan omalla tavallaan ja omalla ajallaan. Maan valloitus onnistuisi vain, jos he seuraisivat Jumalan tapaa ja aikataulua. Jumala – jonka kuvataan olevan valtaistuimellaan liitonarkun yläpuolella suojaavien kerubien välissä (2. Moos. 25:22; 4. Moos. 7:89), ja jonka liikkeet on samaistettu liitonarkun liikkeisiin – astuu Kanaaninmaahan israelilaisten edellä valloitusta johtaan.

Termi, joka on käännetty ”pyhittäytymiseksi” (Joos. 3:5) viittaa samankaltaiseen puhdistautumisprosessiin, jota papit noudattivat ennen kuin he aloittivat palveluksensa pyhäkössä (2. Moos. 28:41; 2. Moos. 29:1), ja jota Israelin kansa suoritti ennen Jumalan ilmestymistä Siinailta (2. Moos. 19:10, 14). Pyhittymiseen kuului synnin hylkääminen ja puhdistautuminen kaikista rituaalisista epäpuhtauksista. Se liittyy myös tulossa olevaan Jumalan ihmeeseen 4. Moos. 11:18. Tällaista valmistautumista vaadittiin myös ennen kuin sodassa käytiin taiste-luita (5. Moos. 23:15). Ennen kuin Jumala voi taistella Israelin puolesta, heidän on osoitettava uskollisuuttaan hänelle ja luotettava hänen komentajanaan.

Jordanin ylittämisen ihmeen piti todistaa israelilaisille, että Herran lupaukseen ajaa muut ihmiset pois maasta voitiin luottaa. Hän, joka pystyi varmistamaan kuivan kulun Jordanin läpi, pystyi myös antamaan heille maan lahjana.

Miten voimme mielestäsi kokea ja havaita Jumalan puuttumisen tapahtumiin puolestamme?

IHMEITÄ TEKEVÄ, ELÄVÄ JUMALA

Lue Joos. 3:6-17. Mitä Jordanin ylityksen ihme kertoo meille palvelemamme Jumalan luonteesta?

Jordanin ylitystä kuvataan Joos. 3:5 hepreankielisellä sanalla *niflā'ōt*, "ihmeet", jotka yleensä viittaavat Jumalan mah-taviin, yliluonnollisiin tekoihin, ja osoittavat hänen ainutlaa-tuisuutensa (Ps. 72:18; Ps. 86:10). Myöhemmin israelilaiset pohtivat näitä tekoja ja sen seurauksena ylistivät Herraa (Ps. 9:2) ja julistivat hänen kunniaansa kansojen keskuudessa (Ps. 96:3). Tällaisina ihmeinä kerrottiin Egyptissä tapahtuneista vitsauksista (2. Moos. 3:20; Miika 7:15), Kaislameren ylityk-sestä sekä Jumalan johduksesta erämaassa (Ps. 78:12-16).

Raamatun kirjoittajat tiesivät ja todistivat siitä, että Juma-la, joka loi maailman, ei koskaan ollut luomakuntansa rajoit-tama tai pakottama. Mikään ei ole mahdotonta (hepr. "liian ihmeellistä") hänelle toteuttaa (Jer. 32:17). Hänen nimen-sä ja olemuksensa ovat ihmeellisiä (Tuom. 13:18), ja hän on käsityskykymme yläpuolella.

Toisin kuin muiden kansojen jumalat, jotka eivät voi pelas-taa (Ps. 96:5; Jes. 44:8), Raamatun Jumala on "elävä Jumala", aktiivinen ja elossa, jonka seuraajat voivat luottaa häneen odottaessaan hänen väliintuloaan heidän puolestaan.

Profeetta Sakarja käytti samaa termiä (samasta juuresta kuin *niflā'ōt*), kun hän kuvaili Israelin tulevaisuutta Babylo-nian pakkosiirtolaisuuden jälkeen. Hän näki, että Jerusalem olisi täysin jälleenrakennettu, ja vanhat ihmiset istuisivat kaupungin kaduilla ja pojat ja tytöt leikkisivät siellä. Sakarja julisti tuhoutuneelta näyttävän pääkaupungin epäuskoisilta näyttävälle asukkaille: "Näin sanoo Herra Sebaot: Jos tämä kaikki onkin uskomatonta niiden silmissä, jotka naina päivinä ovat jäljellä tästä kansasta, tarvitseeko sen olla uskomatonta minun silmissäni? kysyy Herra Sebaot. Näin sanoo Herra Se-baot: - Vielä minä pelastan oman kansani auringonnousun ja auringonlaskun maista. Jerusalemiin minä tuon heidät asu-maan. He ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalan-sa, uskollinen ja vanhurskas." (Sak. 8:6-8.)

Lue Luuk. 18:18-27. Miten Jeesuksen vastaus opetus-lapsilleen rohkaisee sinua luottamaan Jumalaan mah-dottomalta tuntuissa asioissa?

MUISTA

Lue Joos. 4. Miksi Jumala pyysi israelilaisia rakentamaan muistomerkin?

Näiden kivien tarkoituksena on olla "merkkinä". Hepreankielinen termi 'ōt liittyy usein sanaan "ihme" ja voi viitata Jumalan tekemiin ihmeellisiin tekoihin (ks. eilinen osio), kuten Egyptin vitsauksiin (2. Moos. 7:3; 5. Moos. 4:34). Sillä voi olla myös merkitys 'symboli' tai 'merkki', ulkoisena merkinä syvemmästä tai käsityskykymme ylittävästä todellisuudesta. Esimerkiksi sateenkaari on liiton "merkki" (1. Moos. 9:12-13) ja verta israelilaisten talojen ovenpielissä ja oven kamanassa kutsutaan myös "merkiksi" (2. Moos. 12:13). Sapatti on erityinen "merkki" luomisesta ja Jumalan pyhittävästä läsnäolosta (2. Moos. 31:13, 17; Hes. 20:12).

Tämä merkki toimii muistomerkkinä, joka muistuttaa tässä jokaista seuraavaa sukupolvea joen ylityksen ihmeestä. Termi muistomerkki (*zikkārōn*) tulee sanasta *zākar*, 'muistaa', joka tarkoittaa muutakin kuin passiivista muistamista. Se merkitsee muistamista, jota seuraa asianmukainen toiminta (5. Moos. 5:15; 5. Moos. 8:2). Kivisten muistomerkkien pystyttäminen (1. Moos. 28:18-22) ja rituaalit, joista seurasi kysymyksiä (2. Moos. 12:26-27; 5. Moos. 6:20-25), olivat yleisiä Vanhassa testamentissa. Sen sijaan, että Jumala tois-taisi ihmeitä yhä uudelleen, hän pystyttää muistomerkkejä, jotka herättävät muiston hänen suurista teoistaan ja saavat aikaan merkityksellisiä vastauksia. Siksi merkin on oltava siellä "ikuisesti", mikä viittaa tarpeeseen pitää tämä Herran ihme hänen kansansa kollektiivisessa muistissa ikuisesti.

Tulevien sukupolvien mahdollinen kysymys on merkittävä, koska se muotoillaan henkilökohtaisella tavalla: "Mitä nämä kivet ovat sinulle?" Jokaisen uuden sukupolven on sisäistettävä ja ymmärrettävä näiden kivien merkitys itselleen henkilökohtaisesti. Usko ihmeitä tekevään Jumalaan voi säilyä elävänä vain, jos jokainen sukupolvi löytää uudelleen Jahven mahtavien tekojen merkityksen itselleen. Tällainen usko tekee merkittävän eron sen välillä, eletäänkö uskollisesti todeksi Raamattuun perustuvia perinteitä vai jäykkää perinteisyyttä, elävän sukupolven kuollutta uskontoa, josta on riistetty sen alkuperäinen arvo ja into. Loppujen lopuksi meidän on tehtävä Raamattuun perustuvasta uskostamme omaamme. Kukaan, varsinkaan esivanhempamme, ei voi uskoa meidän puolestamme.

**MUISTA-
MATTOMUUS**

Lue Joos. 4:20-24 seuraavien jakeiden valossa: Tuom. 3:7; Tuom. 8:34; Ps. 78:11; 5. Moos. 8:2, 18; Ps. 45:18. Miksi oli niin tärkeää muistaa Herran voimalliset teot?

Huomaa persoonapronominin muutos Joos. 4:23 (VKR). Jordanin vesien mainitaan kuivuneen "teidän" eli kaikkien niiden israelilaisten tieltä, jotka olivat juuri ylittäneet Jordanin. Sitä vastoin Kaislameren sanotaan kuivuneen "meidän" eli niiden tieltä, jotka olivat vielä mukana ensimmäisestä sukupolvesta ja jotka kokivat lähdön Egyptistä. Nämä kaksi kahden eri sukupolven kokemaa tapahtumaa olivat merkitykseltään samanlaisia. Niinpä seuraava sukupolvi pystyi vanhempiensa todistuksen vuoksi löytämään saman merkityksen Jordanin ylittämisestä omalle kohdalleen.

Yleisesti ottaen pidämme muistamattomuutta kaikkien ihmisten normaalina piirteenä. Unohdus hengellisessä mielessä voi kuitenkin johtaa vakaviin seurauksiin.

Jos haluamme säilyttää identiteettimme kansana, jolla on erityinen kutsumus ja tehtävä, meidän on nykyäänkin luotava tilaisuuksia sekä yksilöllisen että yhteisöllisen hengellisen muistimme virkistämiseksi, jotta voimme pitää mielessä, mistä tulemme, keitä olemme ja mitä varten olemme täällä.

Lue 1. Kor. 11:24-25 ja Joh. 14:26. Miksi meidän pitää aina muistaa, mitä Kristus teki puolestamme? Miksi muulla on oikeasti merkitystä ilman sitä?

Ellen G. White ymmärsi selvästi, että jos emme jatkuvasti ohjaa itseämme Jumalan menneiden tekojen ja ilmoituksen valossa, menetämme varmasti motivaation suorittaa tehtävämme tulevaisuudessa: "Meillä ei ole mitään pelättävää tulevaisuuden suhteen, kunhan emme vain unohda tietä, jota pitkin Herra on meitä johdattanut, emmekä opetuksia, joita hän on historiamme aikana antanut." (KPH 230.)

Vaikka onkin tärkeää muistaa menneisyys ja se, miten Herra on toiminut elämässäsi, miksi sinulla tarvitsee olla päivittäinen kokemus hänen kanssaan, ja hänen rakkautensa ja läsnäolonsa todellinen tuntemus?

JORDANIN TOISELLA PUOLELLA

Sekä Kaislameren että Jordanin ylitykset ovat merkkejä uudesta aikakaudesta Raamatun historiassa, ja molemmilla on symbolinen merkitys (ks. Ps. 66:6; Ps. 114:1–7; 2. Kun. 2:6–15). Jo Vanhassa testamentissa on tekstejä, jotka yhdistävät nämä kaksi ylitykseen liittyvää tapahtumaa ja tunnistavat niiden merkityksen, joka viittaa alkuperäisiä asetelmia pidemmälle. Psalmissa 66 psalminkirjoittaja juhlii Jumalan lunastavaa tekoa elämässään (Ps. 66:16–19) viittaamalla historiallisiin esimerkkeihin Kaislameren ja Jordanin ylittämisestä.

Ps. 114 yhdistää myös nämä kaksi tapahtumaa toisiinsa, ei siksi, ettei kirjoittaja olisi nähnyt niiden välillä kronologista eroa, vaan sen teologisen merkityksen vuoksi, joka näillä kahdella ylityksellä on. Molempien tapahtumien nähdään siis edistävän Israelin aseman muuttumista: ensin orjuudesta vapauteen ja sitten maattomista vaeltajista kansakunnan asemaan. Näissä psalmeissa esimerkit kahdesta ylityksestä havainnollistavat kirjoittajan aseman muutosta sorrosta, köyhyydestä, avuttomuudesta ja nöyryytyksestä turvallisuuteen, hyvinvointiin, pelastukseen ja arvokkuuteen.

Jordanin varrella tapahtuu myös Elia taivaaseenottaminen samankaltaisen ihmeen yhteydessä kuin mistä kerrotaan Joosuan kirjassa. Elialle joen ylitys johti kaikkein merkittävimpään muutokseen hänen elämässään: hänet otettiin ylös taivaaseen. Elisalle muutos on myös merkittävä: profeetan palvelijasta (1. Kun. 19:21) tulee kansan profeetta (2. Kun. 2:15).

Lue Matt. 3:16–17 ja Mark. 1:9. Miten nämä Uuden testamentin kirjoittajat viittaavat Jordanin symboliseen, hengelliseen merkitykseen?

Jeesuksen maanpäällinen toiminta Israelin edustajana noudattaa muinaisen Israelin historian kaavaa. Jeesus käy läpi Kaislameren ja Jordanin kokemukset. Hänet kutsutaan pois Egyptistä kuolemantuomion jälkeen (Matt. 2:14–16), hän viettää 40 päivää erämaassa (Matt. 4:2), joka on samanlainen kuin muinaisen Israelin 40 vuotta, ja siirtymänä yksityiselämästä julkiseen palvelutyöhönsä hänet kastetaan Jordaniin (Matt. 3:16–17; Mark. 1:9).

Myöhemmin Heprealaiskirjeen luvuissa 3–4 tunnustetaan Jordanin ylittämisen symbolinen merkitys ja esitetään, että pääsy Kanaaninmaahan ennakoitiin ”lepoa armossa”, johon kristityt pääsevät uskon kautta.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 2, s. 80–81 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 466–468.

”Tutki huolellisesti Israelin kokemuksia heidän matkallaan Kanaaninmaahan. Tutki Joosuan kirjan kolmatta ja neljättä lukua, joissa kerrotaan heidän valmistautumisestaan Jordanin ylittämiseen ja kulkemisestaan sen yli luvattuun maahan. Meidän on koulutettava sydäntämme ja mieltämme virkistämällä muistia niillä oppitunneilla, joilla Herra opetti muinaista kansaansa. Silloin hänen sanansa opetukset ovat meille aina mielenkiintoisia ja vaikuttavia, niin kuin hän oli suunnitellut niiden olevan heille.” (EGW 2BC 994.)

”Nykyinen Israel on suuremmassa vaarassa unohtaa Jumala ja ajautua epäjumalanpalvelukseen kuin hänen muinainen kansansa. Jopa vannoutuneet sapatinviettäjät palvovat monia epäjumalia. Jumala kehotti erityisesti muinaista kansaansa varomaan epäjumalanpalvelusta, sillä jos heidät johdettaisiin pois elävän Jumalan palvelemisesta, hänen kirouksensa tulisi olemaan heidän päällään. Jos taas he rakastaisivat häntä kaikesta sydäimestään, kaikesta sielustaan ja kaikesta voimastaan, hän siunaisi yltäkylläisesti heidän viljakoinsa ja aitionsa sekä poistaisi sairauden heidän keskuudestaan.” (1T 609.)

Keskustelunaiheita:

1. Keskustelkaa Jordanin ihmeellisestä ylittämisestä. Miten määrittelisitte ihmeen? Miksi näyttää siltä, että Jumala ei tee samanlaisia ihmeitä nykyään?

2. Mitä käytännön keinoja voitte ehdottaa hengellisen unohtamisen ehkäisemiseksi sekä yksilöinä että seurakuntana? Vaikka on tärkeää, että meillä on jatkuva elävä suhde Jumalaan ja että emme rakenna koko kristillistä kokemustamme voimakkaiden menneiden kokemusten varaan, miten voimme silti käyttää menneisyyden kokemuksiamme muistutuksina siitä, miten Jumala on toiminut elämässämme?

3. Miten sapatti voi mielestäsi yhtäältä auttaa meitä muistamaan, miten Jumala on puuttanut elämäämme ja toisaalta antaa meille esimakua hänen valtakunnassaan luvatusista levesta? Miten sapatti viittaa paitsi siihen, mitä meidän on tarkoitus muistaa, myös siihen, mitä voimme toivoa tulevaisuudelta?